



## MINOLTA XE 5

**Minolta er kommet med et nyt spejlrefleks-kamera - en modificeret og billigere udgave af dets storebror Minolta XE-1. Der er skrabt lidt på finesserne, men ellers er linjen fra XE-1 i det store hele bibeholdt.**

Vel, jeg kryber straks til korset, og må indrømme at jeg selv er »Minoltamand«. Jeg nøjedes derfor med at låne et XE-5 kamera af fa. Westheimer, der er den danske importør af Minolta. Den omstændighed, at jeg selv arbejder med Minolta, mener jeg ikke gør min indstilling mindre kritisk - tværtimod. Har man først arbejdet en tid med sit kamera, lærer man dets muligheder, begrænsninger, sygdomme og fortrin at kende. Når man så møder nye modeller, der passer til de objektiver man med tiden har erhvervet sig, så overvej ganske nøje om dette nye nu er sagen.

### Automatikken

Minolta XE-1 og XE-5 adskiller sig fra 100b, 101b og 303 b'eren ved at være automatkameraer.

XE-serien er udviklet i samarbejde med Leitz i Tyskland, og man har valgt at anvende lukkertidsprioriteret automatik. Jeg vil ikke her ind på den endeløse diskussion om lukkertids- kontra blændeautomatik. Begge systemer har desværre næsten lige store fortrin - og ulemper. Men som sagt, på XE-5'eren stiller man en passende blænde og automatikken finder og stiller lukkertiden der kører trinløst fra 4 hele - 1/1000 sek. Lukkeren er elektronisk styret og arbejder mere lydsvagt end man er vant til fra den manuelle serie. Ydermere arbejder lysmålingen hurtigt og præcist - man skal ikke vente længe på at lysmålerpilen er faldet til ro og man kan trykke på udløseren. Om Minoltas CLC-lysmåling (kontrast lys kompensering) stadig er bibeholdt i XE-serien, er jeg

ikke 100 pct. sikker - på den anden side gav mine prøvenegativer mig ikke anledning til at tvivle. Selv om jeg på en film havde optagelser af motiver med vidt forskellige og drilagtige lysforhold, stod hele rækken pænt og ensartet eksponeret.

### Søgeren

XE-5'erens søger er ikke udskiftelig, selv om det sorte prismehus på et chromekamerahus godt kunne friste en til at tro det. Derfor finder man også en kombination af tre systemer i søgeren, nemlig snitbillede, mikroraster og matskive - alsidigt og ideelt. På trods af, at matskiven har alle disse funktioner, er søgeren dejlig klar og let overskuelig. Til venstre i søgerbilledet er lukkertiderne markeret på en tydelig skala. Målerpilen viser tydeligt og hurtigt den af automatikken valgte lukkertid. Jeg må her lige tilføje, at man naturligvis kan bryde bort fra automatikken og vælge enten hurtigere eller kortere lukkertid manuelt.

### Kameraet

Minolta XE-5 adskiller sig heller ikke i udseende meget fra XE-1'eren - lige bortset det sorte prismehus. Kameraet ligger godt i hånden og rent funktionelt er det ret betjeningsvenligt.

Filmfremføringen kan ske i en hurtig eller flere korte bevægelser. Udløserknappen sidder stadig i en krans helt for sig selv - ikke på lukkertidsknappen eller på filmfremføringsakslen.

Lukkertidsknappen, som læses i automatikstilling, er ikke for bred, men har en høj riflet kant, så den er let at betjene.

Rundt om tilbagespolingsgrebet sidder en bred riflet krans, som har to funktioner. Her stiller man filmfølsomheden, hvorefter indstillingen låses. Derudover er der på samme ring mulighed for at korrigere fra automatikken med henholdsvis -2 og -2 blændetrin. Dette er langt lettere end at frigøre lukkertidsknappen og stille tiden manuelt. Jeg må dog lige nævne, at jeg under optagelser på pressede film (3200 ASA) ikke kunne dreje korrektionsknappen til den ene side.

På kameraets front sidder selvdøser og ved objektivfatningen objektivlås samt knap til nedblænding ved kontrol af dybdeskarphed. Bag på kameraet sidder memoholder, bildetæller og afbryder - låseknop for henholdsvis udløseren og det elektriske kredsløb.

Her Minolta XE-5 med sin »storebror« XE-1 i baggrunden. Optikken, der er monteret på XE-5'eren er ikke normaloptikken (55 mm f:1,7) men Minoltas 58 mm med lysstyrke 1:1,2.



Billedtælleren sidder i en lille rude, men er desværre ikke altid lige let læselig. Det »gamle system«, hvor den sad på kameraets top, var meget mere overskueligt.

Til slut skal nævnes, at der også på XE-5'eren er battericheck. Ved at aktivere en lille pal på kameraets side lyser en rød lampe, når batterierne er intakte.

## Helhedsindtryk

XE-5 og XE-1 ligger i pris ca. kr. 300,00 fra hinanden. Takket være fotohandleres forrygende priskrig, er det ganske umuligt at antyde nogen realistisk udsalgspris på XE-5'eren.

Mere væsentligt er det, at hæfte sig ved hvad man må undvære for at spare prisforskellen mellem XE-1 og XE-5. Rent konkret drejer det sig om FP-synkronisering, blændeangivelse i søgeren samt mulighed for at lave dobbelteksponering. Så kan man diskutere om det er meget eller lidt. Generelt synes jeg, at der er for få variationer i Minoltas spejlrefleksprogram, der er petitesser til forskel i de enkelte serier. Stilen ligger fast - noget som samarbejdet med Leitz måske har resulteret i - nyhederne er ikke ligefrem opsigtsvækkende.

Når Minolta kommer med noget så »vanvittigt spændende« som et spejlreflekskamera med fast zoomoptik til pocketformatet, så kunne man ønske sig, at Minolta også havde tid og energi til at udvikle f.eks. et kompakt 35 mm spejlrefleks - kameraer med mulighed for motor- og winderdrive. Men lad os blot se tiden an.

Hans Rødvig

---